

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 9 червня 1987 року

№ 69 (3888).

Ціна 2 коп.

КОРМИ—ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

МОЛОДІ МЕХАНІЗАТОРИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЖДАНОВА НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ ОГОЛОСИЛИ КОРМОВИРОБНИЦТВО СФЕРОЮ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ВПЛИВУ.

Розповідає Л. НОВАЦЬКА, головний зоотехнік колгоспу, керівник механізованого кормодобувного загону:

— Минув зимівля була для тваринників нашого колгоспу надзвичайно складною. Кормів заготовили недостатньо, не весь фураж був високої якості. Тому й не дивно, що вже в середині травня довелося виганяти громадське стадо на випас.

Думаю, що грікий минулорічний урок, пішов нам на користь, змусив думати про перспективу. Бо вже тоді ж, навесні, прийнято рішення колгоспу про створення нинішнього року півторарічного запасу кормів. Так було сформовано комсомольсько-молодіжний кормодобувний загін. Увійшли до нього найсумлінніші молоді механізатори Микола Коваль, Ярослав Ворон, Володимир Стеблов, Леонід Гладкий, Микола Запідра, Геннадій Лимонів, Микола Ярошевський. В їхньому розпорядженні — КІРи і КУФи, комбайни СК-5, інша техніка. Кормодобувники заздалегідь підготували її до робіт.

Загін обслуговує всі кормові площі господарства — 327 гектарів багаторічних трав, 110 — одnorічних, 310 гектарів кукурудзи на силос і зелений корм.

Закладатимемо фураж

з дотриманням технологічних вимог, сіно зберігатиметься з обов'язковим застосуванням активного вентильовання.

Кормодобувний загін вперше працює на кінцевий результат.

Розповідає З. ЛУЦЕНКО, секретар парткому колгоспу:

— Пропозиція комітету комсомолу — оголосити кормовиробництво сферою молодіжного впливу — знайшла одностайну підтримку і правління, і парткому господарства. При формуванні ланок (вони створені при всіх тракторних бригадах) не довелося задля збереження статусу КМК вдаватися до якихось штучних заходів, адже переважає більшість механізаторів — молоді віком до тридцяти років.

На час «зелених» живих ми створили дві партійно-комсомольські групи. Вони здійснюватимуть ідеологічне забезпечення кампанії. Зокрема, оперативне підбиття підсумків трудового суперництва доручено Ніні Мусені і Ніні Стукаленко, агітбригаду очолила член комітету комсомолу Віра Одарченко.

Вже перші дні роботи показали, що ми не помилилися, доручивши молоді таку важливу справу. Заготівля кормів ведеться з випередженням графіка. Комітет комсомолу орга-

нізував і провів кілька суботників, під час яких було заготовлено понад 80 тонн різнотрав'я. Відзначилися молоді спеціалісти господарства, старшокласники.

Розповідає М. ОДАРЧЕНКО, член кормодобувного загону:

— Наше прагнення — не просто скосяти траву на цій площі, закласти фураж на зиму. Мета — заготовити півторарічний запас кормів. Перші кроки в цій справі зроблено. Усі мої товариші включилися в ударний ритм, працюють злагоджено, творчо. І добиваються високіх результатів. Зокрема, майже у півтора рази перевищують змінні норми Микола Павлов та Ігор Лаврусенко, стараються Сергій Силкін та Микола Дундик.

Важливо й те, що кормозаготівля стала справою всієї молоді села. Косить різнотрав'я навіть школярі, комсомольці, зайняті у невиробничій сфері.

Від імені своїх товаришів звертаюся до молодих механізаторів області: оголосіть і ви кормовиробництво ударною справою комсомолу, включайтеся в змагання за створення півторарічного запасу фуражу! Ми викликаємо на созмагання всі комсомольсько-молодіжні кормодобувні загони, ланки області.

Соціалістичні зобов'язання

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОРМОДОБУВНОГО ЗАГОНУ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЖДАНОВА НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ

Надаючи виключно важливого значення розвитку кормовиробництва, забезпеченню громадської худоби достатком повноцінного фуражу і прагнучи ознаменувати 70-річний ювілей Великого Жовтня новими трудовими успіхами, наш КМК зобов'язується:

— протягом нинішнього сільськогосподарського року заготовити 6648 тонн грубих кормів, у тому числі 900 тонн сіна;

— закласти в траншеї 1237 тонн сінажу;

— припаси 14557 тонн соковитих кормів, у тому числі 7057 тонн силосу;

— заготовити на годівлю громадському стаду протягом літньо-осіннього періоду 11 901 тону зелених кормів;

— закласти на зберігання 5440 тонн кормових коренеплодів;

— заготовити на зиму не менше 35,6 кормоодиниць на одну умовну голову худоби.

Зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах КМК 4 червня 1987 року.

РЕПОРТАЖ

Справжній дощ недільного дня не пішов. Так, покрапати трохи, змочив ледь-ледь землю. Та це не завадило механізаторам працювати аж до смеркання, кладучи люцерну у валки, відправляючи один за одним причепи із зеленою масою на ферми.

Кормодобувний загін ми побачили ще здалеку, відразу за дорогою, що веде на Семенасте.

— Ото і є поле колгоспу імені Жданова, — підтвердив водій автобуса. — Зачекайте, зараз зупиню...

Під час короткого пе-

репчинку знайомимось з механізаторами: Микола Павлов, Ігор Лаврусенко, Сергій Силкін. Усі — члени комсомольсько-молодіжного кормодобувного загону.

— Сьогодні вже заготовили шість причепів люцерни для потреб тваринництва, у покоси поклали не менше десятидванадцяти гектарів, — розповідає бригадир тракторної бригади першого відділка Володимир Андрійович Данчун. — На круг збираємо по 200—220 центнерів зеленої маси.

— Якби весною сказав хто, що матимемо ось та-

кий, досить високий врожай, не повірив би, — включається в розмову Ігор Лаврусенко. — Та погода сприяла швидкому росту багаторічних трав.

У загоні він — наймолодший. Досвіду хлопцеві ще бракує, трапляється, що зупиняється його КІР через якусь поломку. І тоді обов'язково приходять на виручку товариші — Микола Павлов, Ярослав Ворон, наставник молоді Володимир Іванович Богаченко. Втім, неподалік працюють і молоді інженери Петро Крамар та

Олександр Дехтяренко. Разом з усіма спеціалістами господарства взяли вони за коси.

Дружна робота кипіла того дня й на сусідньому полі. Там косила люцерну механізована ланка тракторної бригади № 4, очолювана Олександром Щербиною.

— Третій день працюємо, усі механізатори перевищують змінні норми, — розповідає ланковий. — А найвищих виробітків добивається Микола Дундик. Йому сьогодні вручено Червоний вимпел правофлангового соціалістичного змагання.

...Надвечір у поле заві-

тав агроном Борис Васильович Лісничий.

— Усі посіви багаторічних трав готові до косовиці, — повідомив він механізаторам. — Треба квалитись.

Наш кор.
На знімках: кормодобувники колгоспу за роботою

Фото В. ГРИБА.

І РАДІСТЬ, І СУМ...

Ще на рік подорослішали дітлаки... Вони нині — випускники дитячого садка № 57 «Мишутка» Кіровоградської області. Що їм сумно, але й водночас світло є в цьому. Сумно, що діти все далі від найбезтурботнішого дитинства. А радісно, бо вони й ростуть, здоровішають, стають сильними і все більше самостійними. Ще в паз — бунтарство кілька місяців, і ці милі малюки вже порівнюватимуть один на одному новенькі форми й ранці. А чи го-тові?

— Так, — впевнена збудуюча дитсадком Н. Є. Германова. — Гадаю, якихось значних труднощів наші вихованці на порозі чергової сторінки в їхньому житті не відчують. Та й самі погляньте!

А й справді — свято прощання з дитсадком для них було справжнім власним святом. Вони навіть спектань свій поставили (ну, вихователі, звичайно, теж... трошки допомогли). Співали, декламували, пускалися в танок. Усе дуже старанно, злагоджено: адже на них дивилися не лише молодші друзі, мамі й тата, але й шефи з заводу. Прощай, дитсадок, здрасстуй, школо!

На знімках: (угорі) дуже старалася і музичний керівник Світлана ГАРБАР: «трохи збиваємося, але зате вірши про маму».

Фото Г. КОШКА.

УВАГА: ПОШУКИ

Михайло... де він?

Оксана Баланюк та Аня Свещинська, учениці кіровоградської середньої школи № 11, завітали до редакції газети по завданню юних слідопитів свого п'ятого «В».

...Ця історія відбулася у роки Великої Вітчизняної війни в окупованому німцями Кіровограді. Влітку 1942 року у фашистський полон потрапив радянський солдат, якого звали Михайлом (прізвище та по батькові невідомо). Було йому тоді приблизно двадцять сім років.

Михайло став працювати шофером у німецького офіцера. Спочатку його підозрювали у зраді, але незабаром...

Михайло їздив на машині до Бобринці з офіцером та перекладачкою. На великій швидкості він спрямував автомобіль до урвища, а сам вистрибнув. По місті поповзли чутки, що при аварії загинув і водій. Машина згоріла.

Та Михайло не загинув. Він переховувався у Юлії Федосіївни Карленко, яка проживала разом зі своїм сином шестирічним Анатолієм по вулиці Московській, яка нині носить ім'я Ф. Е. Дзержинського. Через деякий час Михайлу запропонували піти до Чорного лісу, до партизанів.

Подальша доля цієї сміливої людини невідома. Юлія Федосіївна Карленко, яка нині мешкає в Кіровограді по вулиці Шевченка у домі 46, квартирі 6, вже сорок п'ять років чекає зустрічі з Михайлом.

Юні слідопити 5-Б класу середньої школи № 11 звертаються до всіх читачів газети з проханням допомогти відшукати відомості про подальшу долю Михайла.

«ВОНИ ЗОСТАЛИСЯ ЗА БОРТОМ ВЕСНИ»

Ці слова були сказані в одній із програм дискотеки «Олімпія» Палацу культури імені Компанієцьких про тих, хто добровільно викинув себе за борт не тільки весни, а й життя. Про 15—20-річних, котрі фізично ще існують, а в соціальному, духовному, моральному розумінні уже, аважай, ні. Вони ровесники тих, хто сидить у залі. Тільки цих цікавить дискотка, а тих — наркотики. Одні мають чути про інших, бачити, куди прийшли з тим, щоб навіть подумки не ступити на цю дорогу.

У текстах програми і відеодіалогів були використані матеріали преси, кіно, інформація місцевих медслужб і правоохоронних органів.

Вони колються і курять з підліткового віку і ось чого досягли за кілька років. Андрій, у минулому чудовий велосипедист, не може пробігти 100 метрів. Марині не під силу відчинити двері. Ірина щосили притримує рукою коліно, але це не допомагає — вона безупинно тремтить.

Їх запитують: «Для чого ви пробували наркотики?». — «Щоб знати складні власні проблеми». — «І куди ж вони поділися?». — «Нікуди».

Їх запитують: «Що вас приваблює в наркотиках?». — «Уже нічого...». Їх запитують: «Що б

ви зараз хотіли?». — «За один здоровий рік життя я б віддав десять, прожитих у дурмані...». Та вирається в його полону бувало неможливо не те що після років «причащання» — уже й після одного-двох разів. Шістнадцятилітня дівчина від першого уколу осліпла, а потім померла... І ті роки, що відпущені, — не життя, а блукання в світі химерних ілюзій і жахів. Якось в одному з магазинів Кіровограда покупці звернули увагу на хлопця, котрий настирливо шукав щось на поличній підлозі. Сказав, що збирає папір. Потім став з огидою струшувати з себе неіснуючих мух і ос...

Хто робить цих молодих людей такими? «Бізнесмени», котрі виготовляють смертельне вазиво і випробовують його дію на «кроликах» — нездатних чинити опір наркоманам. Ці ділки додавають у отруту шоколад, який потім потрапляє в кров! Вони продають одну сигарету з «травкою» по 50 карбованців, наживаючи особняки і «Ладі», а самі цього зілля найчастіше не торкаються. У програмі були названі точні прізвища і адреси кіровоградців, засуджених за виготовлення і збут наркотиків.

Цю програму подивилися і обговорили старшокласники кількох шкіл обласного центру.

Н. ДАНИЛЕНКО.
м. Кіровоград.

ПІД час першої зустрічі Олег Чалапцій розповів історію, котра мала пряме відношення до теми нашої розмови. Побував він на останньому дзвоніку в місцевій десятирічці, зустрівся з випускниками. Ті прийняли його, але дещо насторожено: чи не агітувати прийшов? Ні, він не агітував. Поговорив певимущо з хлопцями й дівчатами, поцікавився планами. Ті піджартувалися. Знав: несіроста це. Значить, торуватиме більшість з них, як і завжди, шляхи-доріжки в місто, дехто, залишившись у райцентрі, оббиватиме пороги місцевих підприємств. А хто ж піде працювати в село, колгосп імені Леніна, що розташований за кількох метрів від школи? Запитав про це. Власне, він і не сподівався, що підніметься ліс рук.

— Тільки не налаштовуйтеся, друзі, на легкі перемоги, — мовив на прощання. — Будуть труднощі і невдачі...

І тут він відчув на собі недовірливий, здигований погляд вчительки. — Так, так, труднощі, — продовжив. — І особливо багато їх випаде на долю тих, хто присвятить себе хліборобській праці...

Перший секретар райкому комсомолу не лицемірів, не входило в його плани і ламання усталених педагогічних стереотипів про сто шляхів-доріжок, з яких кожна — твоя, про гучні фанфари перемоги. Він говорив правду: буде нелегко.

Вже пізніше, сортаючи матеріали минулої районної конференції, племунів райкому, не раз натрапив на місця, де йшлося про закріплення молоді у сільськогосподарському виробництві. Про це говорили доярка колгоспу імені Шевченка, визнаний лідер районного змагання Раїса Хваста; говорив заступник голови правління колгоспу імені Калініна по роботі з молоддю Сергій Лушок... «Ми недостатньо вивчили саме явище міграції молоді, — підкреслювала Раїса. — Тому й поживаємо плоди своєї безпорадності...». «Ми» — це райком комсомолу, до складу якого входить молода тваринниця. Певно, в неї були всі підстави на такий категоричний вислів, адже досить тривалий час в районі не можуть знайти ефективних форм роботи по закріпленню молоді на селі.

Райком комсомолу пробує якийсь вплинути на такий стан речей, щось змінити, зрушити з місця. Але поки що без успіху. Може тому, що й самі його працівники не досить чітко уявляють, з чого треба починати, а де й крапку можна ставити. І мова тут не про масові заходи, правильні, своєчасні слова, що говоряться на них. Мова про конкретну роботу на місцях, допомогу комітетам комсомолу і молоді.

Ось одна з таких ділянок: створення комсомольсько-молодіжних колективів, організація їхнього трудового суперництва. Терміни ці, чого тріх тайти, стали для нас такими звичними, що нерідко ми й в суті їх не вникаємо. Схоже на те, що й працівники

Заворгу можна поспівчувати. Працює він недавно, ва діло береться. Скажімо, вже навів лад з документацією, переглянув складні КМК. Закономірно, що чимало «липових» відсіялось. Ось хоча б в автогаражі колгоспу імені Ілліча довелося розформувати колектив (виявилось, що більшість його членів давно вже виїхала з комсомольського віку). Але ось що насторожує: чи не захопиться часом і Сергій змаганням на папері,

РАЙКОМ КОМСОМОЛУ
СТИЛЬ РОБОТИ

З оцінкою «приблизно»

райкому комсомолу роблять це дуже рідко. А даремно. КМК, їхня роль на виробничих і благополучної колосів діяльності на «папері», раптово перетворилися на важливу проблему, вирішувати яку слід негайно. Справедливу оцінку цьому явищу було дано і на XX з'їзді ВЛКСМ, форумі комсомолу республіки.

Молоді механізатори й тваринники, присвятивши себе улюбленій справі, хочуть не просто працювати. Як правило, їхнє прагнення — працювати цікаво, бачити перспективу, добиватися максимальних результатів. Усі ці запити може задовольнити добре організована робота в КМК. А скільки таких колективів у Новгородківському районі? Обмаль. «Паперових» — скільки завгодно, і з ними все гаразд.

— Коли прийшов у райком, відразу взявся за комсомольсько-молодіжні, — розповідає заворг Сергій Бойко. — Розібрався, і аж мороз по шкірі пішов: у статистичних звітах — повне благополуччя, понад сорок колективів. Пасправді ж... Ні пасправді, ні прізвищ керівників, ні результатів чи соціалістичних зобов'язань...

чи не заспокоїться він, зробивши перший крок? Символи старої хвороби, котрою, здається, сповна пераживоріли його попередники, вже проявляються. Вони — а прагненьня ко-являють справною цифрою, в завуальованій формі видають бажане за дійсне.

— Скільки механізованих ланок на кукурудзі? — перепитав Сергій. — Здається... Ні, треба глянути... Сім!

— А в яких господарствах?

— І янову шурхотить паперами. Віднедавна в них — порядок, можна почуватися, як за кам'яною стіною.

— А як відсіялись КМК, хто став переможцем?

У відповідь — мовчання.

— Здається, Дмитро Ладженський з колгоспу імені Шевченка та ще Микола Дрянкаба із «Зорі комунізму» непогано працювали...

Знову «здається», знову розпливчатість, майже повна відсутність інформації.

— А підсумки змагання ми впрішчили підбивати не щомісяця, а щокварталу, — додав Сергій.

— Чому?

ПЕРЕБУДОВА ТВОЯ ПОЗИЦІЯ

Стенає плечима: і так, мовляв, зрозуміло, що «вирити» інформацію з колгоспів — діло непросте...

Важко повірити, що змагання молодих рілників ставе справді дійовим: на першому плані в ньому представлені не конкретні результати і досягнення механізаторів, а зручність для райкому у... підбитті підсумків.

Непросто оцінити однозначно і шефство райкому над МТФ колгоспу імені Димитрова. Сергій Бойко вважає, що умови для роботи і відпочинку тваринників містечко має мало не вразкові; голова правління Сергій Богомолов (колишній перший секретар РК ЛКСМ) тільки те й робить, що займається влаштуванням побуту трудівників. А от чому не йде на ферму молодь — відповісти заворг не береться. А Олег Чалапцій, з яким розмовляв на цю тему через кілька хвилин, дещо іншої думки: приміщення хоч і нові, але обладнання немає, механізми працюють з перебоями, профілакторій тільки створилися.

— А що конкретно зробив райком для підшефних?

— Організовували суботники, сподружувалим дітями табір...

Та чи такої допомоги чекали від райкомівців тваринники? Певно, ні. У господарстві з року в рік погана забезпеченість кормами. Там і в надій низької, відповідно, заробітки у тваринників теж невисокі. От би й відійти від стереотипів на зразок суботників, наведення ладу на подвір'ї, а виникли більше у фуражній проблемі господарства, допомога йому вийти зі скрутного становища...

Більше конкретності, діловитості — ось чого хочеться побажати апарату райкому. А то враження від знайомства з ним залишилося таким же розпливчатым, як і відповіді заворгу. Можна оцінити роботу райкому, слідуючи подібній аналогії, приблизно на «трічку», а можна й на двійплюсом. Теж приблизно...

М. ЧЕРНЕНКО,
спеціор «Молодого комунара».
Новгородківський район.

Вони називають себе «металістами», «роке-рами», іноді навіть «артилерістами» (англійське поняття «метал» містить у собі і таке розуміння). Що стосується останнього, то назва «важка артилерія» найбільше підходить до груп молодих хлопців, чий рух і ший вкриті різними ланцюжками та браслетами. Є щось артилерійське в передзвоні «фенчонок», які вони носять на собі.

Фотографії, які читач бачить, зроблені в Олександрії, прямо на центральній площі. Ці хлопці не ховаються від поглядів перехожих, поведуть себе невимушено, навіть буденно. Склалися враження, що олександрійські «металісти» живуть своїм життям, ореолом якого і є ті ж самі «фенчонок», «тусовки» та хеві-жаргон. І нікому до цього немає діла.

— Я — «металіст»! — відверто заявляє мій співбесідник Альберт, двадцятирічний хлопець з чорнявим стійким волоссям. Кисті його рук прикрашають кількарядні ланцюжки, шнур — теж. Надпис на футболці красномовно констатує: «Only rock!».

— Вважаю, що метал — це дійсно серйозна музика. І дуже важко, чимось захоплюючись, не прагнути бути схожим на своїх кумирів. Для мене «метал» — невіддільна частина життя. Він примушує ворухнутися, дає якийсь запал...

Звичайно, хтось з молодих не хоче бути схожим на свого кумира? У кожного, мабуть, є свій ідеал — у літературі, спорті, мистецтві, нарешті, у самому житті. Та не всі ще замислюються над тим, а чи зрозумів він свого кумира повністю — не тільки зовнішньо, а й внутрішньо. Ті, хто цього не зробив, частенько стають жертвами самообману. Минають роки і приходить розуміння, що обдурював самого себе через невміння розібратися в конкретній життєвій ситуації, часто через незрозумілість.

— І серед «металістів» є такі, котрі ганьблять нас, — каже Альберт. — Хто до «металу» відносить тільки те, що дзвенить. Їх цікавить не музика, а тільки зовнішній ефект. З ними боролися самі ж «металісти»: адже людям, які тільки глумляться навколо «металу», головне побешкетувати. Але ми ж не хулігани...

А що висловлюють металісти? Своїм одягом «фенчоками» та поведінкою? На це питання Альберт поставив своє:

— А що висловлюють «фани» футболістів московського «Спартака», одягаючи, скажімо, червоно-білі шарфи, футболки, шапочки? Що висловлюють вони, розмахуючи на вулицях червоно-білими прапорами та горляючи: «Спартак», «Спартак»! Молоді люди «збожеволіли» на ґрунті футболу. А ми — на ґрунті «металу»!

Давайте проведемо деяку паралель між «фанами» та «металістами».

Рух «фанів» прийшов до нас у 1977 році, коли футболісти московського «Спартака» опинилися

лу». Але час було проґаяно. Тут і досі поруч з офіційними клубами боїлівників діють клуби нелегальні. Ті, які дискредитують сам футбол.

Повернемося до «металу».

Перший радянський рок-клуб було створено п'ять років тому в Ленінграді, а через деякий час і в кількох інших містах країни. На Україні є лише один рок-клуб в Києві. Єдиний офіційний клуб? Яка ж роль київського рок-клубу? Сприяє усередовищі любителів рок-музики виникненню здорових орієнтирів та ідейно-естетичної зрілості, організації змістовного дозвілля, пропаганді краєвих здобутків радянських та зарубіжних митців.

СКІЛЬКИ ВАЖИТЬ «ХЕВІ МЕТАЛ»?

у першій лізі. Спартаківці повністю оновили свій склад, запросивши молодих, талановитих гравців. На футбольному полі з'явилися ровесники присутніх на трибунах. Спочатку до прапорів «фанів» та їхньої червоно-білої масті відносилися навіть із зацікавленістю. Адже досі щось подібне можна було побачити лише на екрані телевізора у трансляціях з Ліверпуля чи Мюнхена, Цюриха чи Туріна. А тут — вдома. Та, на жаль, у нас тоді не замислювалися, що західні «фани» офіційно об'єднані в клуби. Ті їх організовують, навіть виховують (щоправда, не завжди в кращому розумінні цього слова). Не варто, мабуть, відносити до їхнього числа тих британських хуліганів, які позбавили свого чемпіона можливості боротися за Кубок європейських чемпіонів. Подібні хуліганські угруповання не мають нічого спільного з організованими фан-клубами.

Ніхто не замислювався тоді над майбутнім юних спартаківських прихильників. Як наслідок — масові безпорядки після футбольних матчів, розбиті вітрини магазинів, надписи на стінах і парканках, нарешті, жертви бешкетів. Спочатку захищалися «фан-рух». Потім пішли іншим шляхом: почали організовувати «Клуби любителів футбо-

Клуби за інтересами дійсно повинні виховувати нашу молоддь, організовувати її.

Пригадується, як років п'ятнадцять тому паркан та стіни були обсіпані надписами: «Beetles», «Rolling Stones», «Pop», «За це лаяли молодь». Та ще більше лаяли за те, що декого просто лякали слова «Бітлз» та «Роллінг Стоунз». Час довів, що нічого поганого в самих творах цих музичних колективів не було. Ганебне було в «мелюваннях» (можна просто — бешкет). Але це довів час, а не соціологи. Нині ті ж стіни прикрашають назви «AC/DC», «IRON MAIDEN», «SCORPIONS». І знову ми не навчилися викинути час, даючи оцінку не тільки музиці, а й її наслідкам.

Ім'я Олександра Житинського, для кого постійно відкриті сторінки журналу «Аврора», добре відоме.

В одному з журналів О. Житинський писав, що людей, які вперше потрапляють на рок-концерти, дуже легко впізнати по тому зусиллю, з яким вони зберігають байдужість на обличчях. Мовляв, не таке бачили! Ні, такого вони не бачили, адже рок — це завжди маскарад та карнавал. Немає необхідності серйозно ставитися до цього. Ми всі візьмо застібати на всі гудзики й робити себе схожим на ін-

ших. А тут нам демонструють, як можна бути зовні оригінальним. На жаль, останнє не завжди збігається з внутрішньою оригінальністю.

А ось думка вже знайомого нам олександрійця Альберта:

— Якщо б у нас існував рок-клуб, то відпала б потреба дзвеніти металом по вулицях міста. Цей одяг я одягав би тільки в клубі.

Я запропонував «металістам» скласти свій власний «хеві-хіт». І він назвав кілька західних рок-груп.

— А про що вони співають?

— Не знаю, — відповів Альберт. — Але музика — клас!

Думаю, що в подібному положенні знаходиться більшість прихильників «металу»: адже вони просто не знають змісту лісеня.

9 квітня цього року один з матеріалів спецвипуску «Молодого комунара» був присвячений олександрійським прихильникам «важкої артилерії». Тоді другий секретар міськкому ЛКСМУ Ю. Корж заперечив, мовляв, немає в місті «металістів». Та коли з'ясувалося, що вони є, пообіцяв зустрітися з ними, поговорити. Створити рок-клуб.

Але, як бачимо, далі розмова справа не пішла. А «металеві команди» вже не туляться по підвалах, а в підозрілому одязі розгулюють по місту. Рок молодь співає й слухає, розуміє його по-своєму.

А в міськкомі комсомолу й досі не помічають тих юнаків, які називають себе «металістами». І не хочуть помічати! Інакше б знали й те, що дехто з них захоплюється малюванням, любить читати класику, фотографувати тощо. Бажають змістовно проводити своє дозвілля.

Доречно порекомендувати Ю. Коржу відкрити останній травневий випуск журналу «Україна» й прочитати такі рядки:

«...Добре, мабуть, буде, коли ми врешті зрозуміємо, що боротися треба не з штанами, довгими чупринами та новими ритмами, а з рутинною, з тим, що заважає демократизації суспільства, в тому числі й вільному вияву талантів — боротися з усім тим, що заважає нам іти вперед».

С. БОНДАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Олександрія.
Фотомонтаж автора.

СВЯТКОВІ БУДНІ

У магазині «Мелодія», що на вулиці Карла Маркса в обласному центрі, завжди людно. Тут тобі й магнітофони різні, радіосистеми, плейстери, тут і телевізори, і фотоапаратура...

Як кажуть, на будьякий смак.

— Звичайно, — усміється групкомсорг Юлія Шуляєва, — теперішнім юнакам і дівчатам важко в усьому догодити, але ми стараємося. Наш директор Валентин Антонович Воробеньєв спрямовує роботу колективу так, щоб незадоволення відвідувачів не було. А ми йому допомагаємо.

«Ми» — комсомольці й молодь магазину, бо ж

працює тут переважно молодь. Із п'ятнадцяти працівників шість — члени ВЛКСМ: окрім групкомсорга ще Олена Парієнко, Тана Мезенцева, Віта Шаповалова, Валентин Рудний, Лілія Полішук.

З усього видно — допомагають добре. Про це свідчать численні відзнаки, вручені магазину.

Комсомольсько-молодіжний колектив магазину став переможцем республіканського соціалістичного змагання за 1986 рік. Висока відзнака. КМК вручено премію.

— Чесно кажучи, — зізнається Юлія, — не можу пригадати, хто першим подав думку

перерахувати всю премію в Радянський Фонд миру. Певно, думали про це всі. То ж коли зібрали збори й зайшла мова про це, байдужих чи незгодних серед нас не було.

Групкомсорг Юлія Шуляєва не говорила ні гучних фраз, ні чергових заяв. Як не говорили й на своїх зборах молоді продавці. Для них, як для тисяч і тисяч радянських людей, це стало справою патріота, справою сучасної нашої людини: берегти мир.

...В «Мелодії» звучить тиха музика. Покупці вибирають потрібні їм товари. Звичайний робочий день, який молоді продавці весь час прагнуть зробити для відвідувачів святковим.

А. КУМАНСЬКИЙ.

«Кудись поділась книга скарг»

Під таким заголовком 25 квітня цього року була опублікована критична кореспонденція, де йшлося про порушення правил радянської торгівлі працівниками гастроному № 4 села Червоної Кам'янки Олександрійського району.

Як повідомив редак-

цію голова правління Олександрійської райспоживспілки Я. Б. Абдулаєв, критика визнана правильною. Правління Червонокам'янської споживчої кооперації і профспілкової комітет постановили: за порушення правил радянської торгівлі завіду-

Після МХ
Виступу

чий гастрономом № 8 В. Б. Тищенко і продавцю І. Осипенко винести догани, позбавити премії за місяць.

Недоліки усунені. Контролюватиме роботу гастроному заступник голови правління по торгівлі споживчої кооперації А. Г. Білокурова.

Хоч листа і не було надруковано

Молодь села Новогорівки написала, що невдоволена своїм дозвіллям. Ось що відповіли з відділу культури Новоукраїнського райвиконкому:

— У будинку культури щосуботи проводяться вечори відпочинку, те-

матичні вечори, усі журнали, працюють гуртки художньої самодіяльності (духовий, естрадний, вокальний спів, хористий, агітбригада, художнього читання). Правління колгоспу «Україна» виділило кошти на

придбання комплексу інструментів для духового оркестру.

У сільському будинку культури показують кінофільми, але в переважній більшості 3-ї категорії, тому копії тріщать і низької якості.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Веселі старти. 8.40 — Телефільм «Корона вулика». 1 серія. 9.50 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Адресовано людині». Документальний телефільм. 17.00 — Новини. 17.05 — Грасс Н. Гауришова (фортепіано). 17.15 — «...До шістьнадцяти і старші». 18.15 — Наші суд. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Стрибок». Мультифільм для дорослих. 19.10 — «Громадська думка». Обговорення шляхів подальшої боротьби з пияцтвом і алкоголізмом. 20.15 — Концерт. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Корона вулика». 1 серія. 22.50 — Баскетбол. Чемпіонат Європи. Чоловіки. У перерві. 23.10 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Художній фільм «Влада про доблесного лицаря Айвенго». 11.45 — Грають юні музиканти. 12.15 — Добро-го вам здоров'я. 12.45 — Концерт Гудульського ансамблю пісні і танцю. 13.55 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Вистава для дітей. «Комедіанти». 17.30 — «Навстріч виборам». Радехівська районна Рада народних депутатів Львівської області. 18.00 — «Хто обирає барбурі?». Судовий теленарис. 18.30 — Сонячне коло. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Незабутні». Леся Курбас. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — 1 тільки музика... 22.40 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Корона вулика». 1 і 2 серії. 10.25 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Перебудова: досвід і проблеми». Прем'єра документального телефільму «Що день приносить». 17.05 — Здрастуй, музице! 17.35 — Новини. 17.40 — Спорт і особистість. Н. Корольова. 18.10 — Фотококурс «Ватичанська улюблена моя». 18.15 — Людина і закон. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Світ і молоді. 19.35 — «Два погляди з одного ракурсу». Телевізійна і громадська думка. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Корона вулика». 2 серія. 22.50 — Баскетбол. Чемпіонат Європи. Чоловіки. У перерві. 23.10 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Дивосвіт. 10.50 — «Лускунчик». Бюлет для дітей. 12.35 — Село і люди. Розповідь про делегата XXVII з'їзду Компартії України Л. З. Оліфірову. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 13.20 — Телефільм «Історія одного кохання». 13.50 — Киран молодих. 16.30 — Новини. 16.40 — «Агропроблеми і пошуки». Сімейний підряд у сільському господарстві. 17.10 — Фільм-концерт «Колі ми закармиш». 17.30 — «Ні пам'яті, німби». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Кайрат». Під час перерви. 19.45 — «День за днем». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прем'єра телестудії «Позов». О. Радюв. Під час перерви. 22.20 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — П. Єршов. «Горбокопчик». Читач народний артист РРФСР О. Табаков. Фільм-концерт. 10.10 — Співає і танцює молодість. 10.25 — Телефільм «3 роботи не вартують». 11.45 — Німецька мова. 12.15 — Мультифільм. 12.50 — Відгуківська сурма! 13.35 — Шахова школа. 14.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Сільська година. 19.15 — А. Арешинський. «Силуети». 19.30 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Торпедо» — «Нальчск». 2-й тайм. 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Музичний мостик. 21.00 — «Час». 21.40 — «Молодість про кохання». Фільм-концерт з участю С. Ротару. 22.50 — Новини.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Корона вулика». 2 серія. 9.15 — Дітва природа. 10.15 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Виступ художніх колективів м. Тули. 16.30 — Дітям про звірят. 17.00 — Новини. 17.05 — Мультифільм. 17.25 — Об'єктив. 17.55 — Грасс І. Ойстрах (скрипка). 18.05 — «Москва. Рік 1917». Документальний фільм із циклу «Вони були першими». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — За словом — діло. Про демократизацію виборів до місцевих Рад на прикладі передвиборної кампанії у м. Пушкіно. Московської області. 19.30 — Мультифільм для дорослих. 19.40 — На екрані — кінокомедія. «Музична історія». 21.00 — «Час». 21.40 — «Ленінград — Сіетл. Через річку». Зустріч в Ленінграді американського вчителя Р. Морроу і в Сіетлі радянського художника А. Яковлева з учасниками телемосту, який проходив рік тому. У перерві. 22.25 — Сьогодні у світі. 23.25 — Дзвізв панорама.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Художній фільм «Вася». 11.2 серії. 12.30 — Для школярів. «Девіз: відвага, мужність, честь». 13.05 — Новини. 13.20 — До 70-річчя Великого Жовтня. «Кіно знайоме і незнайоме». 16.30 — Новини. 16.40 — «Назустріч виборам». За мандатом народного довіря. 17.10 — Фільм-концерт «Ти моя пісню». 17.25 — Атеїстичні діалоги. «Сповідь колишнього священника». 18.00 — «Покликай». Розповідь про вчителя Кіровоградської СШ № 18 В. А. Алігея. (Кіровоград). 18.30 — Концерт оркестру народних інструментів і тріо бандуристів Українського телебачення і радіо. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Театральне фойє». Зустріч з акторами Львівського музично-драматичного театру імені Ярослава Галана. (Кіровоград). 20.20 — «Наші довідки». (Кіровоград). 20.25 — Мультифільм. (Кіровоград). 20.35 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжні студії «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.20 — «Дайте мені точку опору...». Передачі 1 і 2. 9.20 — Грасс ансамбль вокалістів Державного симфонічного оркестру СРСР. 9.45 — Документальний телефільм. 10.15 — Фільм «Бабусин онук». 11.35 — Іспанська мова. 12.05 — О. Островський. «Співурочка». Весняна казка. Музика О. Гречанинова. 14.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Співає В. Готцев. 18.30 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Спартак» — «Зеніт». 20.15 — Вечірня казка. 20.30 — Ритмічна гімнастика. 21.00 — «Час». 21.40 — «Все те же ми». (О. Пушкін і ліцей). 22.55 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Світ і молоді. 8.40 — Фільм «Музична історія». 10.00 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Фільм «Час не чекає». 1 серія. 17.30 — Новини. 17.35 — Російський музей. «Російська графіка». 18.00 — Наука і життя. 18.30 — Сьогодні у світі. 18.45 — Документальний телефільм. 19.45 — Новини. 19.50 — Музика і ми. 21.00 — «Час». 21.40 — Весілля про кіно. 23.25 — Сьогодні у світі. 23.40 — Баскетбол. Чемпіонат Європи. Чоловіки.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Виробничі гімнастики. 10.25

— Вистава «Переможені». 12.35 — Грає духовий оркестр. 13.00 — Новини. 13.20 — Молодіжні студії «Гарт». 16.30 — Новини. 16.40 — Музичний фільм «Розлітайся, мрії мої». 17.05 — «Назустріч виборам». Перспектива «колишніх неперспективних сіл Криму». 17.35 — Естрадний концерт. 18.00 — «Закон і ми». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 18.55 — Наші довідки. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Художній фільм «Кіровоград». 1 серія. 20.40 — На добраніч, діти.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Концерт естра-

Р. Новикова з Олександрі розповідає читачам про свого земляка комсомольця Юрія Лісіна, різьника металу на електромеханічному заводі. Ще в школі він, крім приязної вчительки, поділявся художніми здібностями —

«бітлами», намагався наслідувати їхню зовнішність, збирали інформацію про «ліверпульську четвірку». Це не схвалювалося педагогами. Нам зборялися відпускати до вогонь, а ми не слухали. Нас лаяли за «вуль-

обласного музично-драматичного театру Кіровоградка Н. Аношкіна описала так: «Пішли ми з чоловіком у театр. Попереду нас сиділи кілька безтурботних і неуважних дівчат — явно прийшли за «розповсюдженнями» квитками. Спектакль за твором Ю. Візбора повідав про те, як молодий

...І СЛЮЗИ ПІСЛЯ «БЕРЕЗОВОЇ ГІЛКИ»

З ПОШТИ ВІДДІЛУ МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

оформлені з його участю стіггазети виходили цікавими і привабливими. Потім став учасником танцювального ансамблю «Віночок» при БК електромеханічного заводу, іздив у складі колективу на гастролі до Болгарії. А в екстремальній ситуації Юрій виявив сміливість, витримку, зібраність — більше місяця працював на дезактивації аварійного енергоблоку Чернобильської АЕС. «Після повернення став ніби дорослішим, мудрим», — так закінчується лист.

Добрі слова знайшли для працівниці місцевої музшколи І. Стрельбицької жителя м. Малої Виски Л. Красна: «Ірина Євгенівна комсомолка, випускниця Кіровоградського музучилища. У нас третій рік. Батьки задоволені тим, як вона вчить дітей музиці. Ірина і сама активна учасниця художньої самодіяльності, допомагає готувати й проводити засідання клубу молоді сім'ї при одному з місцевих заводів...»

Ми одержали кілька відгуків на свої публікації. З приводу статті «Яструбиний Кіготь-87» («МК») В. Чебишев з м. Олександрії пише:

«Будучи школярами, ми з друзями захоплювалися

гарний західний, за словами педагогів, шейк, а ми танцювали. Намагалися копіювати тодішніх «хіппі», не замислюючись над їхньою суттю. Як гинілишні «металісти», носили прикраси з арматурної сталі. Брижкали в підвалах на гітарі. А тепер один із нас майстер ПТУ, інший інженер, майстер спорту, третій — військовий, теж майстер спорту, я був викладачем технікуму, інші на шахті. І думаю, що старші стосовно захоплення молодих повинні займатися розумною позицією, виховувати молоді».

Інший відгук — на публікацію «Чужина вітчизно не стане...», вміщену в «МК» за 11 квітня ц. р. Це було інтерв'ю з П. Сташевською, котра свого часу виїхала на Захід з наміром там залишитися, але, скуштувавши там темного життя, повернулася до СРСР. Н. Пробийгорова з м. Дорличської прокоментувала цей факт дуже емоційно: «Я б і за золоті беріги Батьківщини не залишила, і мені неприємно читати про Сташевську. За те, що вона покинула рідну землю, я їй засуджую. І багато моїх знайомих люди зі мною. Навіщо писати про таких людей?»

Про враження від вистави «Березова гілка»

лікар-психіатр взявся рятувати хворого, незважаючи на виставлений колегам діагноз «безнадійний». Захоплення таким людьми, різка антипатія до нечесних, несправність до війни — ось які почуття будить «Березова гілка».

До речі, оті легковажні дівчата після спектаклю змінилися — притихли, в деяких на очах були слюзи...».

Наш громадський кореспондент Л. Бажатарник з Ульяновського району — написав нам про день допора на Ульяновському цукрозаводі, організованій медиками райлікарні.

М. Чуб з Голованівського району розповів про роботу гуртків дитячого сектора будинку культури Перегонівського цукрозаводу, учень Кіровоградської СШ № 11 І. Бойко — про шкільну агібригаду «Діалог», а О. Довгань та О. Бугайчук з чотирнадцятирічного Кіровоградської десятирічки — про пушкінські і шевченківські дні (з українськими вчорішніми) у своїй школі.

Кілька пропозицій щодо поліпшення нашої газети вносить кіровоградець В. Колесник, серед них і така: «Більше пишати про хороші сім'ї, щоб молоді на їх прикладі вчилися шукати собі палітну пару. Щоб сім'ї у нас були міцнішими».

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн України. 8.20 — «Наука і техніка». Кіножур-

нал. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Ранкова зарядка. 9.30 — Світова художня культура. М. Сар'я. 10.30 — Молоді солісти балету. 11.05 — Мультифільм. 11.50 — Із скарбниці світової музичної культури С. Прокоф'єв. Кантата «Олександрівський». 12.30 — Фільм «Як Іванко-дурини за дивом ходили». 13.50 — Реклама. 13.55 — Запрошує телетеатр. М. Чернишевський. «Що робити?». Телевізійна, Частина 1, 2, 3. 16.35 — Концерт В. Леонтьєва в Державному Центральному концертному залі. 17.45 — Художня гімнастика. Чемпіонат СРСР. 18.30 — Автокрес. Міжнародні змагання. «Кубок дружби». Соціалістичних країн. 19.00 — Концерт майстрів мистецтва країни — членів Інтербачення. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Здоров'я. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «У в'язниці в полоні». 23.00 — Новини.

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Документальний телефільм. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Гіриаж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.00 — Служба Радянському Союзу. 11.00 — «Ранкова пошта». 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний ідеї. 13.00 — Назустріч Пленуму ЦК КПРС. Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — «Наш дім». Тележурнал. 15.30 — Концерт Державного ансамблю танцю «Юність». 16.15 — Літературний портрет. Фаза Ісмаїл. 17.15 — Міжнародна панорама. 18.00 — Футбол. Кубок СРСР. Фінал. «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ). В перерві. 18.45 — Якщо хочеш бути здоровим. «Турнір». Передача 2. 19.45 — Новини. 19.55 — Любітським класичної музики. 21.00 — «Час». 21.40 — Позиція. Весняна художньо-публіцистична програма про духовне життя людини. Відкриття циклу. 22.50 — Новини. 23.00 — Баскетбол. Чемпіонат Європи. Чоловіки. Фінал.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. 10.35 — «На хвилі дружби». Виступає Новосібірський камерний хор. 11.10 — Художній фільм для дітей. «У пошуках капітана Гріната». 4 серія. 12.15 — Вистава. «Мабет». Під час перерви. 13.35 — Новини. 14.55 — «Село і люди». 15.25 — Радіа програма. «Імпровізація». 16.00 — Служба солдатська. 17.00 — Мультифільм на замовлення. 18.00 — Документальний фільм «Всім кулі під одним дахом». 18.50 — Музичний фільм «Сонячний заїчик». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Майстрині гумору». Гумористи-87. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Кармелюк». 4 серія. 22.55 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай. 8.20 — День музики. М. Глінки. Увертюра до опери «Руслан і Людмила». 8.30 — Програма Донецької студії телебачення. 9.30 — «Фантазія про вальс». 10.00 — Російська мова. 10.30 — М. Глінка. Симфонічні мініатюри. 11.05 — Документальний телефільм. 11.25 — До 70-річчя Великого Жовтня. Фестиваль національних театрів. Софокл. «Електра». Вистава. Нахичеванського музично-драматичного театру ім. Мамедкулізаде. 13.20 — М. Глінка. «Семістет». 13.45 — Художня естетика. Чемпіонат СРСР. 14.30 — Мультифільм. 15.05 — Світ і молоді. 15.40 — Телефільм «Поруч з вами». 16.50 — «М. Глінка. Романси». 18.00 — Мультифільм. 18.15 — По сторінках опери М. Глінки. «Іван Суєвський». 19.00 — Дітва природа. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Реклама. 20.20 — «Скарби Тобольського Кремля». 20.30 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». «Фольклор Афріки». (Португалія). 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Господар тайги». 23.00 — «Прекрасні старинні глибокі». Пушкінська тема в російській лаковій мініатюрі. 23.20 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316030. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньоклубового життя, сільської молоді — 2-53-84; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

БК 03216.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 302. Тираж 63 700.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.